

Sket midt om

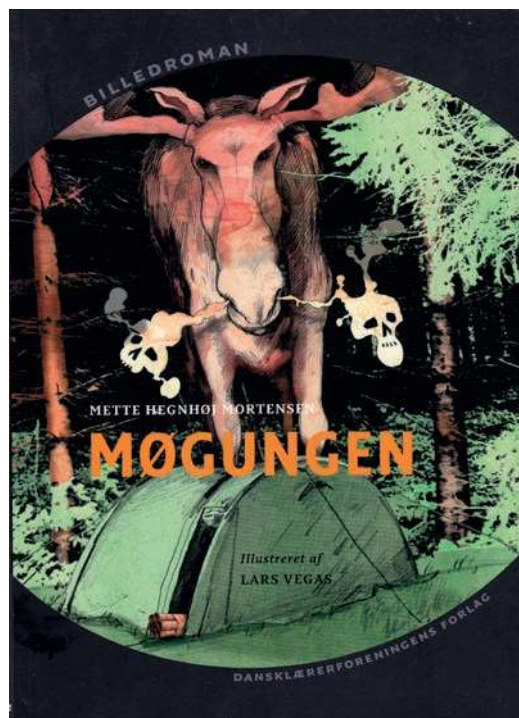
Af Steffen Larsen

Når sprog bliver til billedsprog. Og hvad sker der egentlig om na

I serien *Hvor er du nu?* har *Børn & Bøger* denne gang besøgt forfatteren Mette Hegnhøj for at høre, om hun er blevet helt værk, eller hvad der sker for hende. Hun kæmper med ordene og er bare ikke så hurtig. En bog kan tage flere år.

Der findes ikke mange fortællere for børn, og det der ligner, som Mette Hegnhøj. Heller ikke rent bolig-mæssigt. Alene at finde frem til hendes bag krat og sumpe, fyrretræer i mængder (det hedder en naturpark) samt vejskiltning til forunderlige navne som Sønderhå, inden endelig det store hav så dukker op.

I strandkanten – nærmest – venter Mette Hegnhøj med et smil og en vegansk wrap. Det er en venlig og solbeskinnede i dag i midten af Thy. Højere oppe ad kysten surfer de glade tilflyttere. Men det gør vi ikke.

I 2010 havde Mette Hegnhøj fået erfaring og mod til at skrive sin debut Møgungen, hvor scenen sættes for et sælsomt spil i de dybe, svenske skove imellem en godhjertet pædagog og en godhjertet møgunge.

Kæmper med "ordstoffet"

Man kan læse Mette Hegnhøjs forfatterskab på små to timer (og så er der også tid til at tænke over det). Ofte står der flere ord i forlagenes følgeskrivelse end i selve bøgerne. Det gør ikke noget, så længe billederne kan tage over.

Det kan de endnu, men hvor længe? Når fortælleren kæmper med sin hensigt både som forfatter og som ordløs, kan det ende med, der kun står et enkelt. Det allersidste ord. Hvad mon det er?

Mette Hegnhøj kæmper med "ordstoffet". Hun klippe-klistrer i det og sætter det sammen på ukendte måder, og hun broderer, hun strikker og skriver det i sand og vand og underviser på skoler i det.

Mette Hegnhøj søgte ind på den legendariske Forfatterskole, som lå i Emdrup ved København. Hun gik der fra 2008-2010. Hun boede i Aarhus dengang og havde sit tredje barn i maven, da hun begyndte. Mandag var skoledag.

Der er to interessante udsagn om sproget fra Mette Hegnhøjs fortid, som har overlevet tid og tand. Det var dem, fortæller hun, som fik hende til overhovedet at søge ind, og de er formuleret af skolens legendariske leder Kari Sønsthagen fra Norge, som vi danske har så meget at sige tak for.

Ord eller billede?

Det ene er: *Pas godt på virkelighedens børn – pin litteraturens børn*. Det andet er: *Vis hvad du vil med sproget – plot kan man altid lære*.

Hvor meget anderledes er disse 15 år gamle udsagn ikke fra nutiden og virkeligheden? Manuskriptskolens for børnefiktion ville holde sig på lydknappen af grin, hvis de havde en.

m natten

ttten? Vi spørger Mette Hegnhøj.

- Jo, jeg har altid villet skrive, fortæller Mette Hegnhøj imellem to bidder vegansk wrap med humus blandt andet.

Vejen er gået over halve eller kvarte uddannelser i medicin og journalistik, indtil hun endelig fik taget sig sammen til at blive pædagog.

Det gav hende erfaring og mod til at skrive sin debut *Møgungen* (2010) hvor scenen sættes for et sælsomt spil i de dybe, svenske skove imellem en godhjertet pædagog og en godhjertet møgunge på overlevels- og indlevelsestur.

Senere fulgte den berømmelige og berpriste variation over en bog *Ella er mit navn vil du købe det?* Først udkom den på 134 løsblade (A5) der var beskrevet med maskine (Olympia traveller de luxe) og lå i en papæske fuld af "poetsne", som er lig med hullerne fra en hullmaskine.

Er de ord eller billede? Bagefter blev værket trykt som "rigtig" bog. Det er en smer-

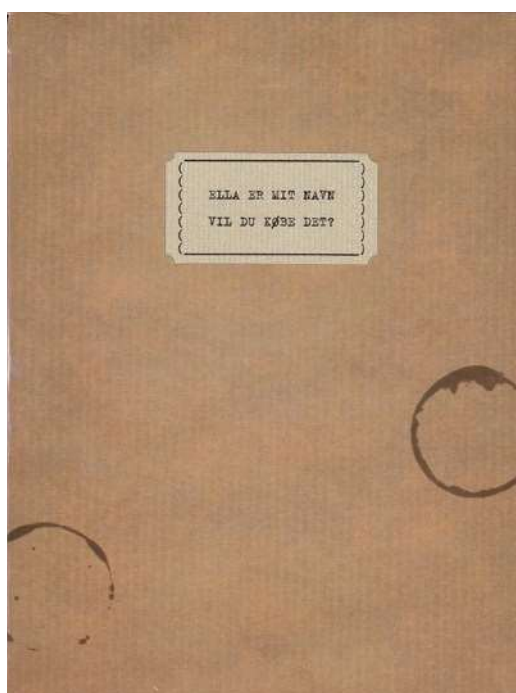
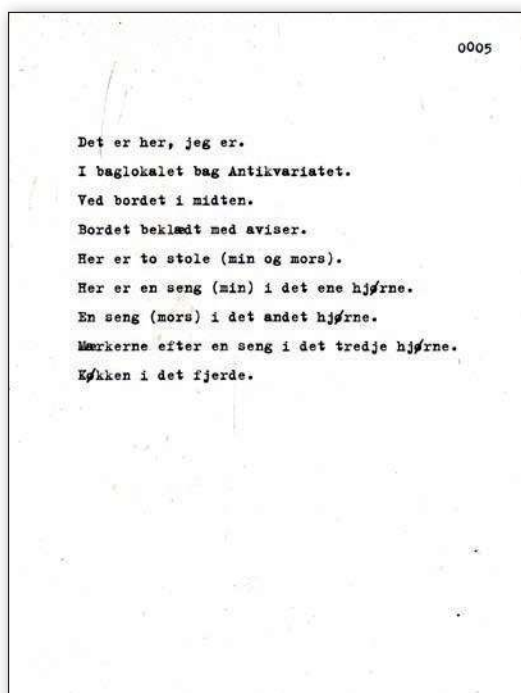
tefuld beretning fra et svigtet menneskebarn. Her er en hel del ord indblandet. Og Kulturministeriet gav den sin store ord-pris.

Kommer dryssende

Senere har Mette Hegnhøj skrevet i kort form om sine oplevelser på livets landevej. Den begyndte i Thisted (29.7.1976). Det er ikke den traumatiske barndom, som trykker. Den er nu modnet videre tæt på Thisted. Hvis man har en bil. Ude ved Vesterhavet er alt hvidt af sol og salt.

Mette Hegnhøj følger godt med i verden rundt om klit og rev. Og hun græmmes. Ligesom vi andre gør. Så ikke mere om det! Godt så, at hun fik opfundet og udgivet *En prik og en streg*, der burde være et must på gode forældres børnebogshylde.

Den er også god at bide i. Se her hvordan man prik-masserer eller kilder på kanten af "ordgrænsen". Vi slipper ikke for et morse-

Mette Hegnhøj fik Kulturministeriets børnebogspris for *Ella er mit navn vil du købe det?*, der først udkom som 134 løsblade (A5) der var beskrevet med maskine. Bagefter blev værket trykt som "rigtig" bog.